

Čtu si v tobě příběhy jak z knížek,
list po listu obracím a pálí mě to v tobě,
co mi ještě povíš, co mi řekneš k obrazům,
co udělala noc, když přestala se koukat.

Čtu si v tobě věci, o kterých ani nevíš nic,
ne, děkuju pěkně, jsem blázen, ale ne cvok,
jsi horká a já se v rohu klepu zimou,
taková moje jiná, nepovedená.

Není tu, není nic, čeho bych se chytil,
přikovanej do tmy, ty moje první cena,
kterou jsem nevyhrál.

Roztrhaný, naivní slova na papíru napsaný,
nalej mi svou lásku, já ji budu pít až do dna,
vždyť jsi přece jiná, moje černočerná kniha,
ve který nejsou slova, jenom noci probdělý.

Není tu, není nic, čeho bych se chytil,
přikovanej do tmy, ty moje první cena,
kterou jsem nevyhrál.
Taková jiná, taková jiná, nepovedená...